

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Rudnay Gyula

Idő

"1918"

Személy

Szerző: (e. a.)

Cím: Rudnay Gyula

Forrás:

Az Ujság

Bp.

(Hely)

1918. IX. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Rudnay Gyula.

Az Ernst-muzeumban Rudnay Gyula művészetével ismerkedik meg ma a közönség. A kiévek hosszú sora óta egy-két képpel jelent meg és tünt el a Műcsarnok kiállításainak zagyva tömegében, most végre tehetségének teljessége szerint mutatja meg magát. Évek óta vártunk erre a bemutatkozására, hogy általa mindenki meggyőzőssék, — a tudatlanok is, a hitetlenek is, az irigyek is. (Az utóbbiaknak egyszer majd külön sorát ejtjük, ha mód és alkalom kerül arra, hogy a magyar művészi szervezetek erkölcséről beszéljünk.)

Több érdekes utat mond el Rudnayról ez a kiállítás. Megtudjuk általa, hogy nem gyéren alkotó művész, a milyennek hittük, a míg évenként alig egy-két festményével találkozunk; hanem termékeny, könnyen és gazdagon termelő festő. Gyűjteményének majd 130 darabját — köztük számos tekintélyes méretű vásznat — a legutóbbi három esztendő rendjén festette. De fontosabb tulajdonságát is elárulja ez a kiállítás: nagyszabású törekvéseit, monumentális ambícióit és képességeit. Eddig csak egy, legfőleg két alakos festményeit ismertük. Most már tudjuk, hogy képzelete nehezebb feladatok felé is vágyakozik: sok embernek, tömegeknek szerkezetbe foglalt megábrázolására. Ujságszámba mennek Rudnay rajzai is. Azokból tűnik ki leghatározottabban, hogy szerzőjük komponáló művész, kit a tételrendezés és a tömegszerkesztés kérdései igen behatóan foglalkoztatnak.

Mindéből értékes ígéretek következnek a jövőre nézve. Akármennyire kész művész Rudnay már ma is, fejlődése, vagy alakulása még új lehetőségek előtt áll. Új feladatok, az eddigieknél nagyobbak és talán különbe várnak rá. S mi örömmel gondolunk pályájának újabb fölfelé lendülésére és bizakodva kívánunk hozzá erőt és szerencsét.

Ez azonban a jövőjét illeti. De Rudnay már ma is legelső művészeink közé tartozik. Olyan markáns, anyira egyéni zamatú festő, a milyenünk talán Munkácsy óta sem volt. S

Munkácsy nevét nem véletlenül írjuk az övé mellé. Rudnay művésze teste Munkácsy-nak. Nem olyan geniális festő, mint Munkácsy, de erőre, kifejező képességre miben sem marad mögötte. Egyáltalán nem utánzója vagy utánérzője, hanem lelki rokona, valósággal a testvére művészetében. Es ugyanilyen a viszonya a spanyol Goyához és egy kicsit Velazquezhez is, kiknek neve szintén gyakran kísérti a nézőt Rudnay bizonyos képei előtt. Rudnay nem imitátoruk, hanem olyan, mint ők. A lényeges tulajdonságaik ismétlődnek meg benne: a nagyszabású látomásokat látó képzelet és a hatalmas kifejező erő, az elragadó temperamentum.

Kevés helyünk miatt be kell értnünk, sajnos, ezzel a somnázó jellemzéssel, akármilyen élvezet lenne részletesen foglalkoznunk műveivel.

Rudnayval egyidejűleg mutatja be több munkáját Pásztor János szobrász. Nagyon szépen, végtelen finoman megmintázott női aktjának annak idején nagy sikere volt a Műcsarnokban. A művész azóta — mint kiállításának egyéb tárgyain megítéljük — nem igen fejlődött. Néhány finom arcképe van a kiállításon és egy érdekes vázlat-állapotú Munkácsy-feje.

Harmadik résztvevője a kiállításnak Lukácsovits Ilona iparművész. Nagyon izlésesek fekete alapra készült fehér himzése s rajtuk a gazdag, magyaros ornamentika. (e. a.)

Székesfővárosi háziyomda 1918